Com afecta el TEA en dones? (2)

written by Mireia Barrachina | 26 d'October de 2023

Relats de dones amb TEA

Per a comprendre més sobre el trastorn de l'espectre autista (TEA) en dones cal que les investigacions tinguen en compte els relats d'eixes dones, per tal d'identificar maneres de contrarestar esta desigualtat de gènere. **En este estudi es dóna veu a dones de 22 a 30 anys que van obtindre un diagnòstic tardà de TEA, mostrant les seues experiències vitals**, la dificultat a l'hora d'obtindre un diagnòstic, diferents problemes de salut mental, infravaloració de la simptomatologia per part del personal mèdic, així com sentiments d'incomprensió, assetjament escolar i els seus **esforços i dificultats socials en intentar encaixar a l'estàndard de dona.**

> *"Quatre a cinc anys de tractament per a la depressió i l'ansietat… anys de teràpia de conversa… i ni una sola vegada ningú va suggerir que tinguera res més que depressió"*

> *"Quan m'assetjaven, em van dir que no m'enfadara amb estes xiques i, en realitat, només les estava molestant*

sent jo mateixa”

“Automàticament imite allò que altres persones fan, allò que diuen, com diuen les coses, vaig anar a campaments a l’estranger… i tornava amb un fort accent. Però no puc posar accent conscientment… la meua manera d’afrontar-ho és imitant”

Un dels aspectes que remarquen estes dones a l’hora d’afrontar el TEA és la seua capacitat per a formar amistats, mantindre-les i saber què se n’espera. Per a elles **va ser important saber identificar les amistats per a protegir-se** de l’assetjament a les quals, sovint, es trobaven sotmeses.

“Esta persona en certa manera va lluitar amb això i va continuar sent el meu amic després, [així que] deuen ser bons amics”

“No saber què s’esperava de mi, no poder saber quan brindar suport o amb quina freqüència posar-me en contacte”

“Les xafarderies… en les dones poden ser molt dures… si estan parlant d’algú a vegades és difícil saber si estan… [sent] roïnes… saps que et preocupa que si dius alguna cosa inadequada amb altres dones, es parlarà de tu a la teua esquena”

D’altra banda, és impactant com les dones d’este estudi relaten experiències d’**abusos sexuals generalitzats** per la pressió social a què es troben sotmeses. Això demostra la gran importància de crear espais segurs on parlar d’educació sexual als centres educatius i d’estar alerta

davant d'este tipus de situacions en què es veuen greument condicionats el consentiment afectivosexual i els actes comunicatius.

> *"Quasi em sent pressionada per la societat a fer-ho perquè et diuen que això és el que s'espera de tu per a ser una bona nóvia i penses, si no ho faig, aleshores no estic complint els meus deures"*

> *"Perquè no sentim el perill i no podem. Esta és una raó, crec que no lliges la gent per a poder dir si fan por, estàs tan desesperada per tindre amics i relacions que, si algú mostra interés per tu, et deixes portar i tendeixes a no aprendre de les habilitats de seguretat dels altres"*

> *"Vaig continuar intentant trencar amb ell i cada vegada que ho feia ell deia que no coneixia els meus propis sentiments… Estava al límit del meu enginy, em sentia tan atrapada"*

És important que escoltem les veus d'estes dones que expressen com van ser de difícils les seues vides sense un diagnòstic que expliquara la incomprensió que van patir al seu entorn. **Als centres educatius hem d'estar atents i atentes a la identificació primerenca de necessitats educatives especials, actualitzar-nos a través de les evidències científiques** respecte a la seua identificació i, especialment, eliminant barreres del context que els impedisquen accedir a l'aprenentatge i assegurant-nos que es promoguen interaccions socials de qualitat.

[Imatge: Freepik]